

עמת (ירושלים) 11013-10-24 - קטיבה רדאידה (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (ירושלים) 11013-10-24 - קטיבה רדאידה נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים
עמ"ת (ירושלים) 11013-10-24
קטיבה רדאידה (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[10.10.2024]

כבוד השופט דוד זילר

החלטה

1. זהו ערר על החלטת בית משפט השלום במ"ת 30846-09-24 מיום 16.9.24, לפיה נעצר העורר עד לתום ההליכים.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו 17 כניסות לישראל שלא כחוק. על פי עובדות כתב האישום, ב-17 מועדים שונים, שהה העורר באזור העיר ירושלים, וזאת מבלי שהחזיק היתר כדן.
3. בבית משפט השלום, אישר ב"כ העורר קיומן של ראיות לכאורה ביחס לכניסתו של העורר לישראל ביום 1.9.24, וזאת עת כעולה מחומר החקירה נתפס הוא במרכז ירושלים, אך כפר בשאר הכניסות וטען, כי העורר היה במועדים האמורים בביתו או בסמוך אליו, וכי הטלפון הנייד נקלט באנטנות הסמוכות, שבשטח ישראל. לכך מצביע הוא כי כל האיכונים האחרים, על בסיס הטלפון הנייד שאחז, שהינו גם זה שהיה בידי עת נתפס הוא במרכז ירושלים, הם באזור גילה והר חומה.
4. בית משפט קבע, על בסיס הודעת העורר כי הטלפון הנייד שאחז היה עמו כל העת, ופלט האיכונים שהוצג - כי קיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש, זאת אף כי ציין כי לא ניתן להתעלם מטענתו של ב"כ העורר, אך המקום לערוך בחינה מעמיקה הוא במסגרת ההליך העיקרי.
5. בערר שהוגש ובדיון בפני חזר העורר על הטענה כי למעט המקרה היחיד בלב ירושלים, בו נתפס, כל יתר האיכונים הינם מסמוך לגדר ההפרדה, חלקם בסמוך לביתו וחלקם בסמוך למקומות בשטחים בהם היה בזמנים הרלבנטיים. לטענתו, הטלפון שבידו הינו עם קו של חברה ישראלית, וההתחברות אליו הינה באמצעות אנטנות שבתחום מדינת ישראל, ומשכך גם אדם הנמצא בצד השטחים, יאוכן באמצעות אנטנות שבתחום מדינת ישראל, מה שאינו מלמד כי שהה בישראל.
6. טענתו היא לפיכך כי מעת שזו הראיה היחידה שבנמצא, ולא הוגשה חוות דעת לעניין איכוני טלפון המלמדת כי איכון באמצעות אנטנה ישראלית פירושו בהכרח הימצאות בישראל - אין ראיות לשהייתו בישראל, זולתי הפעם היחידה בה נתפס אשר היא כשלעצמה אינה מצדיקה מעצר עד לתום ההליכים.
7. כפי שציין בית משפט השלום, עיון בפלט מעלה כי העורר אוכן במועדים שונים ברחוב לאו פיקרד, בהר הזיתים, ברח' הרוזמרין, בצומת גילה ובנווה דניאל, ולצורך שלב ההליך הנוכחי, ועל פניו בהליך בו אנו מצויים, מקים הדבר ראיות לכאורה שהעורר נכנס לישראל בהזדמנויות נוספות מעבר לפעם בה נעצר.

8. איני רואה להתערב בקביעה זו. פלט האיכון מקים פוטנציאל ראייתי, אפילו תמצי לומר כי יידרש בהמשך לעגן זאת גם באמצעות חוות דעת, ונראה שכך לא כל שכן כאשר הדבר בא לרקע כניסה אחת לפחות בלתי מורשית לישראל בה אף העורר מודה, כניסה שאף בה אין להקל ראש בזמנים מתוחים אלו.
9. בנסיבות אלו, בדין קבע בית משפט השלום את דבר מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. כפי שנקבע בפסיקה, "הימצאותם של שוהים בלתי חוקיים בתחומי ישראל, היא תופעה שיש בה משום מסוכנות אינהרנטית לציבור אזרחי ישראל, קל וחומר באקלים הביטחוני בו מצויה המדינה" (בש"פ 4523/17 אימאן דבש נ' מדינת ישראל (18.6.17)). הדברים הם כך לא כל שכן, במצב המלחמה בו מצויה המדינה לצערנו כיום, וכפי שצויין: "המצב הביטחוני בימים אלה הוא אכן מצב בטחוני חריג המחייב זהירות והקפדה מיוחדים" (בש"פ 7911/23 אמאן אבו טעימה נ' מדינת ישראל (2.11.23)). לא ניתן לאור האמור, להקל ראש במצב בו הראיות הלכאוריות לשלב הזה, מלמדות על כניסות מרובות בלתי מורשות לישראל.
10. בצד כל זאת, וכפי שעולה גם מדברי בית משפט השלום, הגם הפוטנציאל הראייתי הקיים, הרי שאין הוא לכאורה מלא. משכך נקבע בזאת, כי היה ולא יסתיים ההליך בעניין העורר עד לסוף חודש נובמבר 2024, יוכל הוא להביא דברו בעיון חוזר בפני בית משפט השלום, לשקילת חלופה או כל הקלה אחרת. בכפוף לכך נדחה ערר זה. ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ה, 10 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.